

מיסמכים אלה מגלים פרשה המחייבת חקירה בדרך המישפטי הבכיר ביותר

פסק-דין לפני המישפט

לפי מואד בוכוולטר לא יכול היה שלא להיות מרוצה. בית-הדין תביע ענה שלו נגד המוסד לביטוח לאומי, קבע כי הוא יוכל להגיש שאלות לפרופסור משה גרון ולהגיש חוות-הדעת משלו לתק התביעה.

שופטי בית-הדין לעבודה

הכינו פסק-דין לפני שאגבו

את הראיות - ופסק-הדין

ונשלח במעטח לצד המכסיד

בבית-הדין לעבודה. בוכוולטר לקה בהתקף לב במיסגרת עבודתו, וטען כי תנאי העבודה הם שהמיטו עליו את ההתקף. הוא דרש. באמצעות עורך-דינו, זאב וייל, להכיר בהתקף-הלב כבתאונת-עבודה ול-חייב את הביטוח-הלאומי לשלם לו סיצויים. כן תבע שיכירו בו כנכה תאונת-עבודה. הביטוח הלאומי הביא כעד את הפרוי

דרישה להביא ראיות החלטת שופט בית-הדין ל-עבודה, לפיה ניתנו לצדדים 15 יום להציג שאלות לרופא המומחה ולהגיש סיכומיהם. עשרה ימים מאוחר יותר, בניגוד לנאמר במסמך, נכתב בפסק הדין, האם בעת כתיבת מיסמך זה החליטו כבר השופטים שלא להתחשב בתוצאותיו?

אפילו אם ארע לתובע האונה, המומחה חווה את דעתן שאין קשר בין הופעה המחלה בימים 17.11.77 /16. לבין האירוע בעבודה ביום 16.11.77.

מחסיבות האפורות לעיל אנו דוחים את התביעה, ללא צו להוצאות.

ניתן היום באייר חש"ס (5.80) בירושלים, בהעדר הצדדים.

גב' עוזאי נציג צדדים
דר' ס. אדלר נציג צדדים
מר שושני נציג צדדים

פסק לפני הראיות פסק הדין של שלושת שופטי בית-הדין לעבודה שניתן לפני המועד בו הגישו הצדדים את השאלות למומחה רפואי וסיכומיהם. התאריכים, העברי והלועזי לא נכתבו

ולהגיש את סיכומיהם לבית-המישפט. ל- איש לא היה ספק כי בעיקבות עדותו של גרון, רק שאלות חדשות, שיוור אור חדש על התאונה של בוכוולטר, ורק סיי כומים מפורטים של עורכי-הדין, יוכלו להציל את תביעתו של בוכוולטר.

הנדון: שמואל בוכוולטר נגד המוסד לביטוח לאומי

הריני להודיעך כי ביום 28.4.80 נשלח אליך בטעות העתק מסיוטת פסק-דין בתיק הנ"ל.

סיוטת פסק - הדין טרם נחתמה על-ידי השופט ונציגי הצדדים והעתק נשלח אליך, כאמור, בטעות.

בברכה,
צ. טחן
פזכיר ראטי

פסור גרון. חוות-הדעת של גרון היתה קטלנית לגבי תביעתו של בוכוולטר. גרון קבע שבוכוולטר סבל מאנגינה פקטוריים, וכי לא אירעה לו תאונת-עבודה. אולם בהחלטה של בית-הדין לעבודה, שניתנה ב-28 באפריל תשנה, קבעו שלוש שתי השופטים כי כל אחד מהצדדים יכול להגיש שאלות נוספות לפרופסור גרון וכן להגיש סיכומים בכתב עד ל-15 לחודש דש. כתב השופט המיקצועי היחיד שישב בהרכב בית-הדין (שני האחרים, כפי ש' גהוג בבתי-הדין לעבודה היו נציגי ציבור), סיגפריד אדלר בהחלטה שלו:

חריצות של פקיד

מל תברר שהא כך חשב השופט אדי-לר, ועימו שני נציגי-הציבור. הם החליטו שלא להמתין לשאלות מומחים ולסיכומים של עורכי-הדין, וניסחו את פסק-הדין שלהם זמן רב לפני היום שבו היו צריכים להגיש את השאלות והסיכומים. כוונת אדלר היתה שפסק-הדין יהיה שמור בתיק, ורק אחרי שיוגשו השאלות והסיכומים הוא יפורסם. כאילו שהתחשבו כי שאלות ובסיכומים אלה בפסק-הדין, אך בבית-הדין אירעה תקלה. פקיד חרוץ מדי, שלא עשה את חשבון התאריכים, שלח את העתק פסק-הדין לצדדים ב-28 (המשך בעמוד 48)

(1) העתק (אזילום) מחוות-הדעת של היועץ-מומחה הרפואי (גרון) יומצא לצדדים.
(2) כל אחד מהצדדים רשאי, תוך 15 יום מיום קבלת החלטה זו, להציג שאלות נוספות למומחה באמצעות בית-הדין ו/או להגיש סיכומים בכתב.
(3) ניתן היום, 18.4.80 בירושלים בי-העדר הצדדים.
החשבון הפשוט הראה לשמואל בוכוולטר ולעורכי-דינו שיש להם זמן עד ה-3 במאי כדי להכין שאלות נוספות לגרון,